

Arrest

**nr. 333 902 van 6 oktober 2025
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 261.926 van 9 januari 2025 van de Raad van State waarbij het arrest nr. X van 12 januari 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt vernietigd.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die achttien jaar oud geworden is begin 2025 en die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 20 oktober 2020 samen met haar vader en vijf minderjarige broers en zussen. Haar vader dient op 20 oktober 2020 een eerste verzoek om internationale bescherming in, dat ook geldt voor de zes (toen nog) minderjarige kinderen.

Op 3 februari 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten opzichte van verzoekers vader en zijn zes kinderen, waaronder verzoekster. Bij arrest nr. X van 17 juni 2022 oordeelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) tevens tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 19 september 2022 dient verzoeksters vader een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in voor zichzelf en voor drie van zijn kinderen, dochters B.(...) en Ba.(...) en zoon Y.(...).

1.3. De overige drie kinderen, dochter S.(...), zoon M.(...) en verzoekster, dienen afzonderlijk een eigen verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 26 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal de beslissing waarbij het volgende verzoek van verzoeksters vader en verzoeksters twee zussen en broer, niet-ontvankelijk wordt verklaard.

1.5. Op 24 mei 2023 neemt de commissaris-generaal de beslissing waarbij verzoekers zus S.(...), die een eigen verzoek om internationale bescherming had ingediend, erkend wordt als vluchteling.

Op 24 mei 2023 neemt de commissaris-generaal de beslissing waarbij de eigen ingediende verzoeken van verzoeksters broer M.(...) en verzoekster, niet-ontvankelijk worden verklaard.

De beslissing genomen ten opzichte van verzoekster vormt de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

Je verklaarde A.(...) O.(...) L.(...) te heten en de Somalische nationaliteit te bezitten. Je stelde geboren te zijn op (...) 2007 te Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle, en tot de clan Hawiye<Abgal te behoren. Je hebt altijd in Aqab Duco gewoond, samen met jouw vader O.(...) J.(...) A.(...) (dossier xxxx(Z)), jouw grootmoeder langs vaderskant H.(...) M.(...) M.(...) en jouw zussen en broers S.(...) (dossier xxxA), M.(...) (dossier xxxC) en Ba.(...), Y.(...) en B.(...) (allen dossier xxxx(Z)). Je was nog heel jong toen je jouw moeder L.(...) M.(...) H.(...) M.(...) voor het laatst hebt gezien, zij werd namelijk in 2014 meegenomen door al shabaab te Somalië, dit doordat ze er sigaretten verkocht op straat. Je bent op 20 oktober 2020 – op dertienjarige leeftijd – naar België gekomen, samen met Jouw vader O.(...) J.(...) A.(...) en jouw minderjarige zussen/broers L.(...), M.(...), Ba.(...), Y.(...) en B.(...).

Op 20 oktober 2020 diende jouw vader O.(...) J.(...) A.(...) (dossier xxx) een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Je bent minderjarig. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd jouw vader zijn verzoek om internationale bescherming vervolgens ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, ingediend.

Voor dit verzoek werd op 07 februari 2022 door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” genomen, aan jouw vader de volgende dag betekend, dit gezien er geen geloof kon worden gehecht aan zijn beweerde (recente) herkomst uit Aqab Duco. Op 04 maart 2022 diende jouw vader een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 17 juni 2022 een arrest velde, het beroep verwerpend. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 29 juli 2022 diende jouw vader een tweede verzoek om internationale bescherming in (dossier xxxZ). Tevens diende jouw vader op dezelfde datum een apart verzoek om internationale bescherming in voor jou. De aanvraag van jouw vader werd op 26 oktober 2022 door het CGVS “niet – ontvankelijk” verklaard. Op 14 november 2022 diende jouw vader een beroep in bij de RvV, dit beroep is de dato nog steeds hangend. Op 01 december 2022 werden zowel jij als jouw vader in het kader van jouw eigen asielaanvraag op het CGVS gehoord. Jij en jouw vader haalden toen in jouw hoofde een vrees voor een gedwongen huwelijk met een al shabaab lid en een vrees voor (her)besnijdenis aan, bij een terugkeer naar Somalië.

Jouw vader dient verder ter staving van jouw verzoek de volgende documenten in: een “Attestation Suivi au Gams” d.d. 25 november 2022, een “Certificat Médical” d.d. 23 augustus 2022 (besnijdenis type 2) en d.d. 08 november 2022 (besnijdenis type 2) en een afspraak d.d. 08 november 2022 in het CHU Saint Pierre (Gynaecologie-Obst.).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in haar naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit de verklaringen afgelegd door jou en door jouw vader op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw vader zelf reeds aanhaalde ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming, meer bepaald dd. 20 oktober 2020 (waarvoor de beslissing nu definitief is (zie arrest RvV dd. 17 juni 2022)).

Vooreerst kan er worden opgemerkt dat het CGVS op 07 februari 2022 – in het kader van jouw vader zijn eerste asielaanvraag d.d. 20 oktober 2020 (op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, ingediend) - heeft geoordeeld dat jouw vader niet aannemelijk had weten te maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle, Somalië. Deze beoordeling werd door de RvV in haar arrest dd. 17 juni 2022 overgenomen: “De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet heeft aannemelijk gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet weerlegt of in een ander daglicht stelt. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat (i) verzoeker zijn profiel als lid van een landbouwfamilie en noten- en bonenhandelaar die tot aan zijn vertrek naar België verbleef in een rurale omgeving in Somalië niet aannemelijk maakt en dat verzoekers verklaringen over (ii) de impact van de droogtes in zijn regio op zijn persoonlijke situatie, (iii) de overstromingen en (iii) de ziekte-uitbraken in zijn regio en (iv) de politieke situatie in zijn regio, met name (a) de machtsovername in zijn dorp in april 2018, (b) het dagelijkse leven onder Al-Shabaab en (c) de machtshebbers in Jowhar, te vaag, ondoorleefd en beperkt zijn om zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België aannemelijk te maken”. Vervolgens werd ook in het volgend verzoek van jouw vader – weliswaar niet ingediend in jouw hoofde – afgesloten met een niet-ontvankelijkheidsbeslissing. Hierbij werd geoordeeld dat jouw vader volledig steunde op de motieven aangehaald naar aanleiding van zijn eerste verzoek tot internationale bescherming. De door jouw vader neergelegde documenten konden deze eerdere beoordeling niet wijzigen. Eveneens werd vastgesteld dat de door jouw vader aangehaalde mentale problemen de beoordeling van zowel het Commissariaat-generaal als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet kan ombuigen. Zodoende kon jouw vader zijn herkomst uit Aqab Duco allerminst aantonen. Waar jouw vader voorts in zijn opmerkingen als jouw voogd (zie onderdeel notities persoonlijk onderhoud S.(...) (xxx/A) toegevoegd aan het administratief dossier (verder notities S.(...))) vasthoudt aan zijn afkomst uit Aqab Duco en beweert dat ook zijn kinderen er geboren zijn en van dezelfde clan afkomstig zijn, weet hij niet te overtuigen. Opnieuw verwijst hij naar zijn mentale problemen waardoor hij voordien er niet in slaagde voldoende informatie te verschaffen. Er kan in dit kader worden opgemerkt dat jouw vader reeds in het kader van zijn tweede verzoek d.d. 29 juli 2022 er melding van had gemaakt psychologisch ziek te zijn geworden nadat zijn vrouw door al shabaab te Somalië zou zijn meegenomen. Jouw vader verklaarde toen, om van zijn ziekte te kunnen genezen, naar een Sheikh genaamd Harare in Somalië te zijn gegaan, deze man zou de Koran hebben gelezen om hem te genezen, dit ofwel in de moskee ofwel in het huis van de Sheikh zelf. Door de weigeringsbeslissing, genomen in het kader van het eerste verzoek, zou jouw vader zijn ziekte nog erger zijn geworden, er werd tevens een “Attestation” d.d. 12 september 2022 van R.(...) Z.(...) P.(...) (“psychologue clinicienne”) aan het dossier toegevoegd, melding makend van geheugenstoornissen, nachtmerries, slapeloosheid, nervositeit, belangrijke angsten, opdringende gedachten en flashbacks. Er kan worden opgemerkt dat jouw vader gedurende zijn eigen verzoek geen enkel gewag zou hebben gemaakt van de mogelijke invloed van zijn beweerde psychologische problemen op zijn eerdere afgelegde verklaringen, dit voor wat betreft zijn voorgehouden herkomst uit Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle. Dat jouw vader dit nu plots wel zou beweren en zijn loutere bewering dat hij eerder niet aan zijn medische problemen zou hebben willen toegeven en hij bepaalde informatie – welke de Protection Officer zou hebben willen horen-, toen niet zou hebben verteld, dit omtrent zijn beweerde (recente) herkomst uit Aqab Duco, en het slechts neerleggen van één gedateerd en overigens summier medisch attest d.d. 12 september 2022, louter melding makend van geheugenstoornissen, nachtmerries, slapeloosheid, nervositeit, belangrijke angsten, opdringende gedachten en flashbacks, weet dan ook de eerdere beoordeling niet om te buigen, namelijk dat jouw vader niet aannemelijk heeft weten te maken daadwerkelijk (recent) uit Aqab Duco afkomstig te zijn en er zijn gehele leven tot aan zijn beweerde vertrek uit Somalië te hebben verbleven. Er kan ten slotte nog worden gesteld dat de dato eind april 2023 – en aldus vijf maanden na het onderhoud van 01 december 2022 en meer dan zeven maanden na het medisch attest d.d. 12 september 2022 - jouw vader noch de Raadsvrouw recentere medische attesten in hoofde van jouw vader wisten neer te leggen.

Ook op basis van jouw eigen verklaringen weet je niet te overtuigen wat betreft jouw herkomst uit Aqab Duco. Jij geeft eveneens aan te zijn geboren en altijd te hebben gewoond in het dorp Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle, een dorp dat naar jouw mening zou worden bestuurd door al shabaab (cgvs p. 6). Je vertelde nog het volgende: “Ik was een studente, ik liep Koranschool. Zes dagen liep ik Koranschool. Nooit dorp verlaten

eigenlijk. Ik woonde met mijn familie en vader. En daar weg gegaan wegens die problemen” (cgvs p. 6). Je gaf verder nog aan nooit naar school te zijn geweest in Somalië doch wel lessen thuis van een leraar te hebben gekregen, je zou dan ook kunnen lezen en schrijven (cgvs p. 7). Je vervolgde op jonge leeftijd naar de Koranschool te zijn gegaan, de lessen zouden van zaterdag tot en met donderdagvoormiddag – bij leerkracht M.(...) G.(...) - plaats hebben gevonden, jouw oma zou voor deze lessen hebben betaald, je zou tevens de Koran hebben beëindigd (cgvs p. 7). Verder zou je ook van een leerkracht genaamd M.(...) M.(...) aan huis – van zaterdag tot woensdag - de Somalische taal en wiskunde aangeleerd hebben gekregen, dit zou ook door jouw oma zijn betaald en je zou dit hebben gevolgd samen met jouw zus S.(...) en broer M.(...) en met de burens D.(...) en D.(...) (cgvs p. 8). Je beschreef jouw dagindeling te Somalië als volgt: “S Ochtends vroeg Koranschool, dan vrijgelaten om te gaan eten, ontbijt, nadien gingen we terug tot middaggebed, dan gingen we eten, namiddag we gingen terug tot ongeveer 6u, dan tussen avondgebed, tussen 6u en laatste gebed, kregen we thuis les” (cgvs p. 8). Ten slotte gaf je nog aan dat er in het dorp enkel één farmacie zou zijn geweest, mensen die erger ziek zouden zijn geweest, zouden naar het ziekenhuis in Jowhar zijn gebracht (cgvs p. 3). Bovenstaande door jou afgelegde (summiere) verklaringen over jouw vermeende geboortedorp en woonplaats Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle, weten dan ook geen afbreuk te doen aan de eerdere beoordeling van het CGVS dd. 07 februari 2022 (bevestigd door de RvV op 17 juni 2022) in het kader van de asielaanvraag van jouw vader - wat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, werd ingediend -, namelijk dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw vader zijn voorgehouden afkomst uit Aqab Duco in Somalië, en aldus noch aan de afkomst van zijn minderjarige kinderen - waaronder jouzelf - uit voornoemd dorp.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door jou ingeroepen (mogelijke toekomstige) problemen aldaar, wat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat jij voor jouw komst naar België in Aqab Duco (Middle Shabelle, Somalië) hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich volgens jouw eigen verklaringen – en de verklaringen van jouw vader - in deze regio zouden hebben voorgedaan of mogelijks zouden kunnen voordoen. Je verklaart dat jouw oom je zou willen uithuwelijken aan een lid van Al Shabaab. Er kan in dit kader worden opgemerkt dat de RvV in haar arrest d.d. 17 juni 2022 in dit kader het volgende stelde: “Waar verzoeker verwijst naar zijn vrees voor gedwongen rekrutering van zijn kinderen en de uithuwelijking van zijn dochters en hierbij steunt op zijn verklaringen over zijn herkomst, merkt de Raad op dat, gelet op hetgeen voorafgaat, volgende motivering in de bestreden beslissing onverminderd overeind blijft: “Wat betreft de vrees tot rekrutering van uw zonen M.(...) A.(...) O.(...) en Y.(...) A.(...) O.(...), en de uithuwelijking van uw dochters S.(...) A.(...) O.(...), L.(...) A.(...) O.(...), Ba.(...) A.(...) O.(...) en B.(...) A.(...) O.(...), dient te worden opgemerkt dat uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw regio van recente herkomst deze vrees ondermijnen, vermits u niet heeft aangetoond werkelijk recent uit een gebied afkomstig te zijn waarover Al-Shabaab de controle heeft. U brengt, naast de ongeloofwaardig bevonden problemen met AlShabaab, geen andere elementen aan waaruit blijkt dat uw dochters onder dwang zouden moeten huwen met Al-Shabaab in geval van terugkeer naar Somalië”. Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat jij zelf aangaf niet te hebben geweten aan welke Mujahid je dan wel zou worden uitgehuwelijkt, waaruit allesbehalve blijkt dat er jou reeds een concreet voorstel zou zijn gedaan (cgvs p. 15).

Hoewel er geen geloof kan worden gehecht aan jouw voorgehouden herkomst uit Aqab Duco (Jowhar, Middle Shabelle, Somalië), kan er voor wat betreft de ingeroepen vrees voor een (her)besnijdenis te Somalië het volgende worden opgemerkt. Er dient op gewezen dat je zelf hebt aangegeven in België geen defibulatie te hebben gepland, dit gezien de dokter jou zou hebben verteld dat dit voor jou niet nodig zou zijn, aangezien je type twee zou zijn besneden. Jouw Raadvrouw O.(...) T.(...) voegde per email d.d. 09 mei 2023 nog de volgende informatie, afkomstig van GAMS, in dit kader toe. Jij zou, in tegenstelling tot jouw drie zussen (cfr. S.(...), B.(...) en Ba.(...)), geen type 3 (infibulatie) maar type 2 (excisie) hebben ondergaan, waardoor jouw drie zussen wel degelijk baat zouden kunnen hebben bij een defibulatie (heropenen wat gesloten is, om urine en menstruatiebloed beter te laten wegvloeien). Jouw Raadvrouw gaf nog aan tot op heden (cfr. 09 mei 2023) aldus geen attest van defibulatie in jouw hoofde te hebben ontvangen. Hieruit blijkt dat jij de dato geen defibulatie hebt ondergaan, waardoor een mogelijke vrees in het kader van een herinfibulatie in jouw hoofde dan ook niet opgaat.

Jouw Raadvrouw haalde verder in haar email d.d. 09 mei 2023 nog aan dat jij aldus geen volledige infibulatie zou hebben ondergaan (cfr. wel een type 2 besnijdenis), doch jij wel verminkt zou zijn geweest, wat maakt dat jouw ondervonden moeilijkheden en het ervaren trauma niet minder ernstig zouden zijn. Je zou dan ook, eens je de vluchtelingenstatus alhier zou hebben verkregen, kunnen profiteren van een hersteloperatie/wederopbouw. Deze operatie zou voorbereiding en psychologische en seksuologische opvolging vereisen, het zou immers niet zeker zijn dat de gewaarwordingen zullen terugkeren alsof de clitoris nooit zou zijn verwijderd. Het zou vaak een operatie betreffen die je in staat zou stellen om jezelf psychisch weer op te bouwen en je “heel” te voelen. Op 10 mei 2023 vulde jouw Raadvrouw O.(...) T.(...) nog aan dat er niks voor jou zou kunnen worden ondernomen terwijl jouw verzoek om internationale bescherming nog in behandeling zou zijn. Er kan in dit kader nog worden opgemerkt dat de loutere verwijzing naar een eventuele toekomstgerichte hersteloperatie (cfr. aldus geen volledige defibulatie) in hoofde van L.(...) in België, dit nadat ze mogelijks een vluchtelingenstatus alhier zou hebben gekregen, louter hypothetisch blijft. Bovendien

wordt er geen enkel attest neergelegd waaruit nog maar zou kunnen worden afgeleid dat L.(...) in het kader van een mogelijke hersteloperatie zou zijn onderzocht of hier concrete stappen toe zouden zijn ondernomen. Dergelijke hypothetische en niet geattesteerde mogelijke hersteloperatie in België kan dan ook allesbehalve een eigen element vormen dat een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigt.

Voor wat betreft jouw reeds ondergane besnijdenis type 2, kan er nog het volgende worden opgemerkt. Het verzoek om internationale bescherming van jouw vader d.d. 20 oktober 2020 – op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd jouw vader zijn verzoek om internationale bescherming ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, ingediend - werd reeds beoordeeld en werd reeds afgesloten met de beslissing “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”, deze beslissing werd in beroep bevestigd. De RvV heeft toen d.d. 17 juni 2022– voor wat betreft een mogelijke vrees voor herbesnijdenis te Somalië (door jouw grootmoeder) – het volgende gesteld: “Wat betreft de door verzoeker ingeroepen vrees voor herbesnijdenis van zijn dochters bij een terugkeer naar Somalië, merkt de Raad op dat uit de door verzoeker neergelegde attesten (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nrs. 1-4) blijkt dat verzoeksters dochters reeds besneden zijn, hetgeen niet wordt betwist”. De Raad merkte verder op dat, indien jouw vader meende dat hij en zijn kinderen nood zouden hebben aan internationale bescherming omwille van het feit dat zijn moeder zijn dochters zou willen herbesnijden, het aan hem toekwam om, gelet op de zijn schouders rustende medewerkingsplicht en bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van zijn verblijfplaatsen en zijn levensomstandigheden voor zijn komst naar België, quod non. Jouw vader wist evenwel volgens de Raad geen zicht te bieden op zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeiden, waardoor hij de asielinstanties verhinderde om zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming, hij maakte bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij of zijn kinderen mogelijk koesterden, of een reëel risico op ernstige schade die zij mogelijks zouden lopen. Jouw vader beperkte zich verder tot een louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging, doch dit volstond niet om te besluiten dat deze vrees reëel was, deze vrees diende immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en jouw vader diende de vrees in concreto aannemelijk maken, hij bleef hierbij in gebreke. Het was tevens volgens de asielinstanties verder onaannemelijk dat jouw oma (vaderskant) nooit eerder een controle bij haar minderjarige kleindochters – omtrent hun besnijdenis zou hebben uitgevoerd doch zij nu plots wel zou gaan vaststellen dat ze het niet goed zou hebben gedaan, om het vervolgens – gezien de Somalische cultuur – opnieuw te gaan doen. Jouw vader wist verder volgens de asielinstanties niet waarom jouw zus L.(...) een ander type besnijdenis (cfr. type 2) dan zijn andere dochters zou hebben ondergaan, jouw vader zou toen naar zijn mening immers niet thuis zijn geweest. Ten slotte was het volgens de asielinstanties nog frappant dat jouw vader aangaf dat L.(...) dan weer als enige van zijn dochters zou worden herbesneden te Somalië, dit terwijl net zij – volgens de toenmalige door jouw vader neergelegde medische attesten – als enige een type 2 besnijdenis (bijgevolg een zwaardere vorm van besnijdenis dan de andere meisjes) zou hebben ondergaan en aldus het ergste zou zijn besneden (cfr. er werd toen een medisch attest d.d. 16 november 2020 op naam van S.(...), Ba.(...) en B.(...) voorgelegd, met vermelding van een type 1 besnijdenis). Hierdoor maakte jouw vader volgens de asielinstanties overduidelijk een vrees voor herbesnijdenis in hoofde van zijn dochters niet in concreto aannemelijk, gezien hij niet op duidelijke wijze kon duiden wie van zijn dochters zou worden herbesneden of waarom. De Raad stelde in dit kader nog het volgende: “Waar verzoeker aanvoert dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud verkeerdelijk begreep dat zijn dochter L.(...) minder ernstig besneden was dan zijn andere dochters en daardoor dacht dat zij als enige zou worden herbesneden, wijst de Raad erop dat dit andermaal aantoonde dat verzoekers vrees voor herbesnijdenis van zijn dochters niet concreet aannemelijk maakt, gezien hij niet op een duidelijke wijze kan duiden wie van zijn dochters zou worden herbesneden of waarom. Verzoeker kan dan ook geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde of in hoofde van zijn dochters op grond van vrouwelijke genitale verminking (VGV) in concreto aannemelijk maken”. Je hebt dan ook allesbehalve concreet weten te maken dat jij – reeds een type twee besnijdenis ondergaan te Somalië – bij een terugkeer naar jouw land zou dienen te vrezen onder een ergere vorm te zullen worden besneden. Dat jouw andere minderjarige zussen – S.(...) en B.(...) – wel type drie zouden zijn besneden, neemt ten slotte niet weg dat jijzelf in het verleden duidelijk een type 2 besnijdenis zou hebben ondergaan. Dat jij, gezien de infibulatie van jouw minderjarige zussen in het verleden, bij een terugkeer naar Somalië wel degelijk een risico zou lopen om te worden herbesneden, betreft – temeer gezien bovenstaande ongeloofwaardige verklaringen - dan ook een louter hypothetische stelling, wat allesbehalve een eigen element kan vormen dat een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigt.

Betreffende het neergelegde “attestation suivi au gams” d.d. 25 november 2022 kan er nog worden opgemerkt dat er niet betwist wordt dat jij lid zou zijn van deze organisatie, doch hieruit kan niet worden afgeleid dat jij in Somalië enige vrees voor vervolging zou hebben, gerelateerd aan vrouwelijke genitale verminking.

Voor wat betreft het “Attestation Suivi au Gams” d.d. 25 november 2022 op naam van Ba.(...) en B.(...), het “Certificat Médical” d.d. 10 januari 2023 (besnijdenis type 3) op naam van Ba.(...), het “Certificat Médical” d.d. 03 januari 2023 (besnijdenis type 2) op naam van Ba.(...), een “demande de désinfibulation” d.d. 10 januari 2023 op naam van B.(...) en een “Certificat Médical” d.d. 11 april 2023 op naam van Ba.(...) (defibulatie op 02 maart 2023), kan er nog worden opgemerkt dat het tweede verzoek d.d. 29 juli 2022 – op naam van jouw

vader en op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in naam van B.(...) en Ba.(...) ingediend, als vergezellende minderjarige – nog steeds in beroep hangend is bij de RvV. Deze documenten hebben verder geen betrekking op jouzelf en dienen in het kader van hun asielaanvraag te worden beoordeeld.

Uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker “nieuwe” feiten of elementen aanhaalt. Opdat je verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet je immers (1) eigen feiten aanhalen én (2) deze eigen feiten moeten bovendien “een apart verzoek rechtvaardigen”. Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 01 december 2022.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat er in het kader van het verzoek om internationale bescherming van jouw broer M.(...) (dossier xxxC) eveneens een beslissing tot onontvankelijkheid werd genomen. In het kader van het verzoek om internationale bescherming van jouw zus S.(...) (dossier xxA) werd er dan weer een erkenningsbeslissing genomen, dit op basis van individuele erkenningsgronden.”

1.6. Bij arrest van de Raad nr. 294 075 van 12 september 2023 wordt de beslissing van de commissaris-generaal van 26 oktober 2022 in hoofde van verzoekers vader, zussen B.(...) en Ba.(...) en broer Y.(...), vernietigd.

1.7. Verzoekers zus B.(...) wordt op 28 september 2023 erkend als vluchteling.

1.8. Op 23 april 2024 neemt de commissaris-generaal een nieuwe beslissing ‘niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)’ ten opzichte van verzoekers vader, verzoekers zus Ba.(...) en broer Y.(...). Bij arrest van de Raad nr. 333 900 van 6 oktober 2025 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

1.9. Bij arrest van de Raad nr. 299 968 van 12 januari 2024 wordt het beroep tegen huidige bestreden beslissing verworpen. Verzoekster dient tegen dit arrest een beroep in bij de Raad van State. Bij arrest van de Raad van State nr. 261.926 van 9 januari 2025 wordt het arrest van de Raad vernietigd. Daardoor wordt het beroep tegen huidige bestreden beslissing van 24 mei 2023 opnieuw onderzocht.

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6 en 62 van

de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 15, 16 en 17 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Asielprocedurerichtlijn), van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), van de rechten van de verdediging, van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster meent dat haar vader een tweede verzoek om internationale bescherming heeft ingediend waarin hij nieuwe elementen heeft aangevoerd, waaronder zijn geestelijke gezondheidstoestand. Verzoekster verwijst naar de uitleg die werd gegeven in het verzoekschrift van haar vader tegen de niet-ontvankelijkheidsbeslissing in zijn hoofdte. Verzoekster wijst erop dat er intussen een nieuw attest over de psychologische toestand van haar vader werd neergelegd, waaruit blijkt dat haar vader het moeilijk heeft om een precies relaas te vertellen. Verzoekster wijst erop dat haar vader op 1 december 2022 kort werd gehoord bij het CGVS na de persoonlijke onderhouds van de drie kinderen. Zijn verklaringen over zijn psychologische toestand werden echter niet in overweging genomen. Haar vader legde immers uit dat hij eerst beschaamd was over zijn mentale problemen en het moeilijk had om daarover te spreken. Verzoekster benadrukt dat zij en haar zus S(...) ook melding gemaakt hebben van het gedrag van hun vader. De commissaris-generaal gaat niet in op de uitleg van verzoekers vader waarom hij bepaalde vragen over zijn regio van herkomst en leven voor het vertrek uit zijn land, niet kon beantwoorden.

Verder meent verzoekster dat zij, haar zus S. (...) en haar broer M.(...) allemaal werden gehoord bij het CGVS. Hun verklaringen werden echter absoluut niet geanalyseerd.

Verzoekster wijst erop dat haar zus S(...) werd erkend, zij was geïnfibuleerd en is nu gedesinfibuleerd. Verzoekster wijst erop dat haar situatie nog meer gevoelig is, nu zij niet volledig en correct werd besneden, zij werd nooit geïnfibuleerd. Verzoekster wijst erop dat zij continu lijdt onder de gevolgen van de reeds ondergane vervolging. Zij verwijst naar haar verklaringen over haar dagelijkse pijn. Ze verwijst naar rechtspraak van de Raad. Verzoekster benadrukt dat ze per vergissing niet geïnfibuleerd is en vreest een infibulatie te ondergaan. Ze meent dat het feit dat de recente regio van verblijf van het gezin niet aannemelijk is, geen invloed mag hebben gezien haar zus S(...) wel erkend is omwille van een risico op herinfibulatie. De prevalentiegraad in Somalië is meer dan 80 %. Het feit dat twee zussen wel geïnfibuleerd werden en verzoekster zelf is besneden, is een belangrijke aanwijzing dat ze beschermd moet worden.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekster voegt bij het verzoekschrift volgend stuk:

- een psychologisch attest betreffende haar vader van 17 april 2023 (stuk 3);
- UNPD, prevalentiegraad van infibulatie in Somalië voor 2006 met de weblink (stuk 4).

3.2.2. Ter zitting van 27 augustus 2025 legt verzoekster een aanvullende nota neer met daarbij volgend stuk:

- een Italiaans identiteitsdocument afgeleverd op 28 december 2023, van een vrouw met de Italiaanse nationaliteit, geboren in Mogadishu, die verzoeksters moeder zou zijn.

3.3. Beoordeling

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.”

3.3.3. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, mist dan ook juridische grondslag.

3.3.4. Er dient op gewezen dat de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van de vader van verzoekster – dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in verzoeksters naam werd ingediend als vergezellende minderjarige – in zijn arrest nr. 274 210 van 17 juni 2022 oordeelde tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit omdat de vader van verzoekster zijn herkomst uit het dorp Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle niet aannemelijk maakte; omdat hij de vrees voor gedwongen rekrutering van zijn kinderen evenmin aannemelijk maakt omdat hij hierbij steunt op de ongeloofwaardige verklaringen over zijn regio van recente herkomst; omdat hij ook inzake de vrees voor herbesnijdenis van zijn dochters geen zicht geeft op zijn verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor zijn komst naar België.

3.3.5. Verzoekers vader dient op 19 september 2022 een volgend verzoek in voor zichzelf en drie van zijn kinderen.

De overige drie kinderen, dochter S.(...), broer M.(...) en verzoekster, dienen afzonderlijk een eigen verzoek om internationale bescherming in.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet stelt onder andere: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van dien aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

3.3.6. Op 1 december 2022 wordt verzoekster gehoord, zij is op dat ogenblik vijftien jaar. Verzoeksters vader wordt ook gehoord op dezelfde dag.

In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Verzoekster voert geen enkel concreet verweer tegen deze overwegingen, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.7. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart verzoekster dat zij vreest gedood te worden door Al-Shabaab of dat ze onder dwang aan iemand van hen uitgehuwelijkt zal worden. Verzoekster werd door haar oom betrappt toen ze toevallig met een jongen in één kamer was omdat deze jongen haar wiskunde uitlegde nadat de leraar onverwachts was moeten vertrekken. De oom zei aan verzoeksters oma dat zij onverantwoordelijk was en dat ook verzoeksters vader onverantwoordelijk is, omdat hij weg is en niet weet hoe het gesteld is met zijn kinderen. De oom zei dat hij vanaf dan verantwoordelijk zou zijn voor de kinderen, dat verzoekster zou uitgehuwelijkt worden aan een mujahid, haar zus S.(...) ook, dat haar broer M.(...) lid wordt van de mujahediens. De dag erna was haar zus S.(...) zwaar geslagen door de oom en de jongen die haar wou huwen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS verzoekster), p. 9-10). Verzoekster voegt hieraan toe dat ze ook niet kan terugkeren omwille van haar besnijdenis. Haar oma heeft haar besneden onder dwang. Verzoekster heeft nog steeds heel veel pijn. Verzoekster verklaart dat ze om een hersteloperatie gevraagd heeft omdat ze wil dat de pijn stopt. Ze heeft een afspraak gemaakt met een dokter maar hij stelde voor om geen operatie te doen omdat ze er geen nodig heeft, ze is besneden type 2. Ze is toen pas te weten gekomen dat er verschillende types besnijdenissen bestaan. Verzoekster is ontgoocheld dat ze niet geopereerd kan worden omdat ze de behandeling echt nodig heeft (CGVS, p. 10-13). Mocht ze onbesneden terugkeren naar Somalië, zou ze problemen krijgen, beledigd worden, niet kunnen huwen, gestraft worden door Al-Shabaab of soms zelfs gedood (CGVS, p. 14).

Verzoeksters vader verklaarde als vrees voor verzoekster dat zij geen hersteloperatie kan ondergaan omdat ze faroni besneden is, dat hij zeer positief staat tegenover het feit dat zijn andere dochters wel een hersteloperatie kunnen krijgen, dat hij voor verzoekster een tweede opinie zal vragen omdat ze veel pijn heeft, dat hij niet weet waarom verzoekster anders is besneden, het had te maken met de behandeling van het moment, hij weet niet hoe het gelopen is (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud CGVS van verzoekers zus S.(...) waar verzoekers vader gehoord werd als voogd van zijn kinderen, p. 15-16).

3.3.7.1. In de bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet-ontvankelijk verklaard omdat dit verzoek hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die haar vader reeds zelf aanhaalde ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming van 20 oktober 2020, waarvoor de beslissing definitief is gezien het arrest van de Raad nr. 274 210 van 17 juni 2022:

- de commissaris-generaal heeft in hoofde van verzoeksters vader geoordeeld dat hij niet aannemelijk heeft kunnen maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle; deze beoordeling werd overgenomen door de Raad in zijn arrest van 17 juni 2022;
- naar aanleiding van het volgende verzoek van haar vader oordeelde de commissaris-generaal dat dit volledig steunde op de motieven aangehaald in diens eerste verzoek, de neergelegde documenten en de aangehaalde mentale problemen van haar vader konden deze beoordeling niet ombuigen;
- waar verzoekers vader gehoord wordt als voogd van verzoekster en vasthoudt aan zijn afkomst en die van zijn kinderen, weet hij niet te overtuigen: hij verwijst naar zijn mentale problemen, maar die had hij reeds aangehaald in zijn eigen tweede verzoek om internationale bescherming, dit kan de beoordeling niet ombuigen, er worden bovendien geen meer recente medische attesten over haar vader neergelegd;
- ook op basis van verzoeksters eigen verklaringen weet zij niet te overtuigen wat betreft haar herkomst uit Aqab Duco: verzoekster legde summiere verklaringen af over haar vermeende geboortedorp en woonplaats, deze doen geen afbreuk aan de eerdere beoordeling door het CGVS, bevestigd door de Raad in zijn arrest van 17 juni 2022, van het verzoek van verzoeksters vader dat ook in verzoekers naam als vergezellende minderjarige werd ingediend en waarin geen geloof werd gehecht aan deze herkomst;
- gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoeksters beweerde regio van herkomst in Somalië, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door haar ingeroepen (mogelijk toekomstige) problemen aldaar, die er onlosmakelijk mee verbonden zijn; over haar vrees dat haar oom haar zou uithuwelijken aan een lid van Al-Shabaab, wordt verwezen naar het oordeel hierover in het arrest van de Raad van 17 juni 2022, waarin gesteld wordt dat verzoeksters vader niet heeft aangetoond werkelijk recent uit een gebied afkomstig te zijn waarover Al Shabaab de controle heeft, zodat zijn ongeloofwaardige verklaringen deze vrees voor een gedongen huwelijk ondermijnen, verzoeksters vader brengt geen andere elementen aan waaruit zou blijken dat zijn dochters onder dwang moeten huwen; hieraan wordt toegevoegd dat verzoekster zelf aangaf niet te hebben geweten aan welke Mujahid ze zou worden uitgehuwelijkt, waaruit niet blijkt dat haar reeds een concreet voorstel zou zijn gedaan;
- inzake verzoeksters ingeroepen vrees voor een (her)besnijdenis wordt opgemerkt dat, hoewel geen geloof wordt gehecht aan haar voorgehouden herkomst, verzoekster zelf aangaf in België geen defibulatie te hebben gepland, omdat de arts zei dat dit voor haar niet nodig was omdat ze type 2 is besneden; voorgelegde informatie van GAMS vermeldt dat verzoekster, in tegenstelling tot haar zussen, geen type 3 maar type 2 heeft ondergaan; tot op heden is er geen attest van defibulatie in hoofde van verzoekster, zij heeft dus geen defibulatie ondergaan, waardoor een mogelijke vrees in het kader van herinfibulatie voor haar niet opgaat; de loutere verwijzing naar een eventuele toekomstgerichte hersteloperatie, nadat ze mogelijk het

vluchtelingenstatuut zou hebben verkregen, blijft louter hypothetisch; een hypothetische en niet geattesteerde mogelijke hersteloperatie in België vormt geen eigen element dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt;

- inzake de reeds ondergane besnijdenis type 2 werd in het arrest van de Raad van 17 juni 2022 over het eerste verzoek om internationale bescherming van haar vader, dat ook in verzoeksters naam werd ingediend, overwogen dat het aan haar vader toekwam om een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van zijn verblijfplaatsen en zijn levensomstandigheden voor zijn komst naar België, hij heeft dit echter niet gedaan, waardoor hij een onderzoek onmogelijk maakte; het was tevens onaannemelijk dat verzoeksters grootmoeder nooit eerder een controle bij haar minderjarige kleindochters zou hebben uitgevoerd omtrent hun besnijdenis en dit nu toch plots zou gaan doen om dan vast te stellen dat het niet goed was en het opnieuw te doen; verzoekers vader kon geen duidelijkheid verschaffen over wie van zijn dochters zou worden herbesneden en waarom, waardoor hij de vrees voor herbesnijdenis niet concreet aannemelijk maakt; verzoekster maakt niet aannemelijk bij een eventuele terugkeer naar Somalië onder een ergere vorm te zullen worden besneden; dat haar zussen S.(...) en B.(...) wel type 3 zouden zijn besneden, neemt niet weg dat verzoekster een type 2 besnijdenis heeft ondergaan, dat verzoekster een risico zou lopen op herbesnijdenis is dan ook hypothetisch en vormt geen eigen element dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt; de documenten inzake haar zussen hebben geen betrekking op verzoekster;
- verzoekster heeft geen eigen elementen aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor haar rechtvaardigen.

3.3.7.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. De middelen kunnen in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.8. Na lezing van het administratief dossier dient, in navolging van de commissaris-generaal, te worden vastgesteld dat verzoekster ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.

3.3.8.1. In de bestreden beslissing gaat de commissaris-generaal vooreerst in op het feit dat verzoeksters vader een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, waarin hij voor het eerst melding maakte van zijn mentale problemen. Haar vader stelde dat deze mentale problemen hem zouden verhinderd hebben om tijdens zijn eerste verzoek coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn regio van herkomst. De commissaris-generaal sloot dit volgend verzoek af met een niet-ontvankelijkheidsbeslissing, de ongeloofwaardigheid van de recente herkomst van de familie blijft dus bestaan.

In het verzoekschrift geeft verzoekster de argumenten weer die haar vader formuleerde in zijn beroep tegen de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van 26 oktober 2022 in zijn hoofde. Zij benadrukt dat er een aanvullend medisch attest werd voorgelegd in hoofde van haar vader. Verzoekster voegt hieraan toe dat haar vader op 1 december 2022 ook werd gehoord als voogd van zijn kinderen, dat hij hier ook melding maakte van zijn eigen psychologische toestand maar dat deze niet in overweging werd genomen. Verzoekster benadrukt dat haar vader uit schaamte niet eerder gesproken had over diens psychologische problemen. Verzoekster verwijst ook naar de verklaringen van haar zus S.(...) en haarzelf over hun vader.

De Raad wijst erop dat de beslissing van de commissaris-generaal van 26 oktober 2022 houdende de niet-ontvankelijkheid van het volgend verzoek van verzoekers vader, werd vernietigd bij arrest van de Raad nr. 294 075 van 12 september 2023. De commissaris-generaal nam daarop op 23 april 2024 een nieuwe beslissing houdende de niet-ontvankelijkheid van het volgend verzoek van verzoekers vader. Bij arrest van de Raad nr. 333 900 van 6 oktober 2025 werd het beroep tegen deze beslissing verworpen.

In dit arrest wordt het volgende overwogen inzake de mentale toestand van verzoeksters vader en de mogelijke invloed op diens verklaringen over zijn recente regio van herkomst:

“3.3.4.6. Omtrent het motief dat verzoekers mentale toestand niets kan wijzigen aan de overige motieven van de bestreden beslissing, stelt verzoeker in het verzoekschrift het volgende. Bij het persoonlijk onderhoud in het kader van het eerste verzoek, werden geen bijzondere procedurele noden vastgesteld. Bij het persoonlijk onderhoud in het kader van het tweede verzoek, werden deze noden wel vastgesteld. Dit brengt volgens verzoeker mee dat in het kader van zijn eerste verzoek geen brede appreciatiemarge werd toegekend in de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, dat het verloop van het onderhoud niet werd aangepast en dat de duur ervan lang was. Verzoeker meent dat zijn heden gestaafde psychologische problematiek een nieuw element uitmaakt en dat dit een invloed kon hebben op zijn capaciteit tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn eerste verzoek, om omstandige verklaringen af te leggen in verband met zijn regio van herkomst. De vraag rijst volgens verzoeker of, mocht zijn psychologische toestand gekend zijn geweest tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, het onderhoud anders zou zijn verlopen en er een andere analyse zou zijn gemaakt van verzoekers verklaringen over zijn regio van herkomst.

In zijn aanvullende nota voegt verzoeker een bijkomend psychologisch attest van 27 mei 2024 toe en legt uit dat hierin wordt verduidelijkt op basis van welke elementen de psycholoog het bestaan van een trauma heeft kunnen vaststellen. Bij deze aanvullende nota worden ook drie wetenschappelijke artikels gevoegd.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband het volgende overwogen:

“Uw mentale toestand, zoals beschreven in de neergelegde psychologische attesten en die blijkt uit uw verklaringen, kan bovenstaande argumentatie niet wijzigen. Vooreerst blijkt uit uw dossier dat u coherente en omstandige verklaringen heeft afgelegd. Uit het geheel van uw verklaringen afgelegd gedurende uw eerste en tweede verzoek tot internationale bescherming kan niet worden afgeleid dat u niet in staat bent om uitgebreide verklaringen af te leggen of om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze uw situatie te duiden. U verklaart voorts dat het goed met u gaat maar dat u soms dingen vergeet, verward bent en tegen zichzelf praat (NPO p.3). U haalt verder geen elementen aan die het op het moment van het persoonlijk onderhoud voor u moeilijk zouden kunnen maken behalve het gegeven dat het mogelijk is dat u soms dingen vergeet (NPO p.4). U verklaart daarnaast enkel 's avonds slaapmiddelen te nemen en pijnstillers wanneer u pijn heeft (NPO p.4). De door u genomen medicatie is dan ook niet van die aard dat het het verloop van het persoonlijk onderhoud zou beïnvloeden. U geeft dan ook aan dat het persoonlijk onderhoud goed is verlopen. De neergelegde psychologische attesten zijn dan ook te summier om de vaststelling dat u in staat bent uw relaas te brengen te ondergraven. De door u neergelegde medische attesten maken melding van geheugenstoornissen, nachtmerries, slapeloosheid, nervositeit, angsten, opdringende gedachten en flashbacks. Er wordt gesteld dat deze symptomen een posttraumatisch stresssyndroom kunnen veronderstellen en dat in dat geval dit kan leiden tot onnauwkeurige verklaringen. Echter, dit attest bevat geen diagnose of meer persoonlijke vaststellingen om aan te tonen dat u daadwerkelijk aan PTSD zou lijden. Er wordt melding gemaakt van psychisch lijden en baseert zich op de gebeurtenissen zoals u die aanbracht. Deze attesten zijn echter onvoldoende omstandig om aan te nemen dat uw psychische problemen uw niet-overtuigende verklaringen kunnen verklaren. Wanneer u verder wordt gevraagd naar de gevolgen die uw mentale toestand zou kunnen hebben bij een terugkeer naar Somalië, kan u ook deze niet concretiseren. U verklaart dat men zal zeggen dat u gek bent en dat kinderen stenen naar u kunnen gooien. U verklaart problemen te zullen kennen maar weet deze problemen op geen enkele manier verder te concretiseren. U verklaart toen u nog in Somalië verbleef er over u geroddeld werd maar haalt hierbij geen andere gevolgen aan (NPO p.12-13). Dit zijn echter geen elementen van een zodanige ernst dat dit de kans op de toekenning van een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot.”

In de loop van de procedure heeft verzoeker volgende psychologische attesten voorgelegd:

- een psychologisch attest van 12 februari 2022;*
- een psychologisch attest van 17 april 2023;*
- een psychologisch attest van 15 januari 2024;*
- een psychologisch attest van 27 mei 2024.*

Het laatste psychologisch attest dateert van na de bestreden beslissing zodat dit daarin niet aan bod kon komen.

De Raad sluit zich wat de eerste drie attesten betreft, aan bij het oordeel van de commissaris-generaal. Deze attesten bevatten inderdaad geen diagnose of meer persoonlijke vaststellingen om aan te tonen dat verzoeker daadwerkelijk aan PTSS zou lijden. Er wordt melding gemaakt van psychisch lijden en de psycholoog baseert zich op de gebeurtenissen zoals verzoeker die aanbracht. Deze attesten zijn onvoldoende omstandig om aan te nemen dat verzoekers psychische problemen zijn niet-overtuigende verklaringen kunnen verklaren.

In het meest recente psychologisch attest dat dateert van 27 mei 2024, gaat de behandelende klinisch psychologe dieper in op de al of niet aanwezigheid van een posttraumatisch stresssyndroom bij verzoeker. In het licht van de klinische observaties die werden gedaan voor verzoeker, stelt ze dat de link kan worden

vastgesteld tussen zijn symptomen en zijn biografische gegevens waarover ze beschikt. Ze vervolgt dat de gebeurtenissen die verzoeker heeft meegemaakt (ontvoering en verdwijning vrouw, poging tot ontvoering van een dochter, vernietiging van zijn persoonlijke goederen, bedreigingen en intimidatie) allemaal gebeurtenissen betreffen die gewelddadige verliezen uitmaken maar ook een vrees meebrengen voor zijn eigen fysieke integriteit en die van zijn kinderen. Deze feiten hebben zich voorgedaan in een context van gegeneraliseerd geweld waarin elk professioneel en familiaal project onmogelijk wordt omdat er geen basisveiligheid is. Daarnaast merkt de psychologe op dat cognitieve problemen verbonden met het geheugen en de oriëntatie in ruimte en tijd, veel voorkomende symptomen zijn bij personen die lijden aan psychisch trauma. Kenmerkend voor een psychisch trauma is de onmogelijkheid om een angstwekkende gebeurtenis psychisch te integreren. Dit is dus een overweldigende gebeurtenis die niet kan geïntegreerd worden, niet kan geanalyseerd worden, evenmin verwerkt, geconceptualiseerd of gesymboliseerd. Het psychisch vermogen is overspoeld door de situatie van imminent gevaar, zodat het geheugen de context naast zich neerlegt en zich focust op bepaalde aspecten van de traumatische gebeurtenis: opvallende feiten, lichamelijke gewaarwordingen, emotionele reacties die niet verwerkt zijn en die in de tijd blijven hangen zonder dat men deze altijd kan situeren in een lineair of coherent feitenrelaas. Zulke cognitieve problemen en de psychische en neuro-fysiologische dynamiek aan de basis hiervan werden reeds uitgebreid beschreven in wetenschappelijke literatuur. De psychologe vervolgt dat de symptomen van verzoeker symptomen zijn die regelmatig voorkomen in een toestand van posttraumatische stress en een bijhorende depressie. Ze concludeert dat de asielprocedure dikwijls een lineaire chronologische beschrijving van gebeurtenissen vraagt maar dat het juist deze breuk in het ervaren van de context is, die een aanduiding is van een traumatische gebeurtenis. Het is onmogelijk voor een verzoeker om zijn lijden aan te tonen op een manier waartoe hij niet in staat is. Een verzoeker heeft nood aan bescherming omdat hij vervolgd geweest is maar juist omdat hij deze vervolging/mishandeling heeft meegemaakt, is zijn vermogen om een lineair en gedetailleerd verslag van de feiten te geven, beperkt.

De Raad betwist uiteraard niet de wetenschappelijke vaststellingen inzake trauma. Verzoeker heeft in dit verband ook drie wetenschappelijke artikels bij zijn aanvullende nota gevoegd inzake de werking van het geheugen na trauma.

Er moet in dit verband echter worden vastgesteld dat deze bevindingen handelen over de werking van het geheugen wat betreft een traumatische gebeurtenis. De psychologe vermeldt in dit verband ook uitdrukkelijk de ontvoering van verzoekers vrouw, de poging tot ontvoering van een dochter, de vernietiging van verzoekers goederen, het feit dat hij bedreigd en geïntimideerd werd. In het psychologisch attest wordt geconcludeerd dat van verzoeker over deze traumatische gebeurtenissen geen lineair en chronologisch verhaal kan worden verwacht.

Uit de stukken van het dossier, meer bepaald het arrest van de Raad nr. 274 210 van 17 juni 2022 dat de beslissing van de commissaris-generaal van 3 februari 2022 bevestigt, en huidige bestreden beslissing van 23 april 2024, blijkt echter niet dat aan verzoeker verweten zou worden dat hij geen lineair of chronologisch overzicht van de gebeurtenissen die voor hem traumatisch waren, kan weergeven. Dit arrest en de huidige bestreden beslissing stellen wel vast dat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen kon afleggen over zijn recente herkomst: verzoeker legde ongeloofwaardige verklaringen af over zijn werk als landbouwer en groothandelaar, hij legde ondoorleefde verklaringen af over hoe hij de droogteperiode in zijn regio meemaakte, hij weet weinig over de overstromingen in zijn regio, hij blijkt niet op de hoogte van ziekte-uitbraken in zijn regio, zijn kennis over de politieke situatie in zijn regio is ontoereikend. In dit arrest nr. 274 210 wordt dan ook besloten:

“In zoverre verzoeker nog algemeen aanvoert dat de commissaris-generaal onduidelijke vragen stelde, dat er een gebrekkige overdracht van informatie gebeurde door de tolk en dat de commissaris-generaal niet genoeg heeft doorgevraagd op bepaalde punten en dat er een gebrek aan precisie en nauwkeurigheid was, wijst de Raad erop dat dit blote beweringen betreffen. Er dient te worden herhaald dat verzoeker noch zijn advocaat op enig moment tijdens het persoonlijk onderhoud aangegeven hebben dat er zich tolk- of communicatieproblemen voordeden. Verzoeker verklaarde bovendien zowel bij aanvang als op het einde van het persoonlijk onderhoud dat hij de tolk goed kon begrijpen en gaf aan dat hij alle vragen goed had begrepen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 3 en 25). Bovendien wijst de Raad erop dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt, en dat het aan het CGVS, noch aan de Raad toekomt om de lacunes in verzoekers bewijsvoering op te vullen. Met voormelde vage en ongestaafde betoog doet verzoeker dan ook geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing. Waar verzoeker volhardt dat hij wel over een voldoende kennis beschikt van zijn dorp (de huizen en de moskeeën, de clans in zijn dorp en de namen van naburige dorpen) en citeert uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, wijst de Raad erop dat verzoekers tentoongespreide kennis zoals deze blijkt uit de geciteerde verklaringen verzoekers herkomst uit de regio van Aqab Duco kan staven, die in se in de huidige stand van het onderzoek niet wordt betwist, doch verder geen betrekking heeft op zijn kennis van recente gebeurtenissen in zijn regio van herkomst en aldus niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker tot aan zijn vertrek naar België in zijn voorgehouden regio van herkomst heeft verbleven.”

Door een omstandig psychologisch attest voor te leggen waarin een link wordt gelegd tussen de symptomen van verzoeker die zouden wijzen op PTSS en de biografische gegevens waarover de psychologe beschikt en door het bijbrengen van wetenschappelijke literatuur over de werking van het geheugen inzake een traumatische gebeurtenis, doet verzoeker geen afbreuk aan de vaststellingen in het arrest van de Raad nr. 274 210 van 17 juni 2022 en in huidige bestreden beslissing dat hij zijn recente herkomst uit het dorp Acab Duco niet aannemelijk maakt. De vragen die aan verzoeker in dit verband gesteld werden, betroffen immers niet de traumatische gebeurtenissen die hij zou hebben meegemaakt maar zijn dagdagelijkse bezigheden, hoe hij de periodes van droogte en de overstromingen in zijn regio meemaakte, hoe het zat met ziekte-uitbraken en een vaccinatiecampagne en wat de politieke situatie was.

De voorgelegde attesten tonen niet aan dat verzoekers psychologische problematiek van die aard is of was dat hij niet in staat zou zijn geweest om correcte verklaringen af te leggen over zijn dagelijks leven in Somalië, over zijn werk, zijn omgeving, ingrijpende klimatologische gebeurtenissen, ziekte-uitbraken en de politieke situatie.

Attesten over een psychische problematiek kunnen niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek maar maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. Deze attesten moeten dan ook steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van een verzoeker, wat hierboven gedaan wordt.

Verzoeker verwijst nog naar de verklaringen van zijn kinderen L.(...) en S.(...) over zijn toestand. Zoals gezegd wordt niet betwist dat verzoeker psychologische problemen heeft. Verzoeker heeft ook zelf aangegeven tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 27 februari 2024 dat hij deze problemen al had in Somalië maar dat hij het toen geheim hield en dat er koranrituelen op hem werden toegepast (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud CGVS van 27 februari 2024 (hierna: CGVS), p. 12). Hij legde ook uit dat hij dit niet durfde te vertellen tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn eerste verzoek, dat hij vaak vergeet en soms verward is (CGVS, p. 3). Dit doet echter geen afbreuk aan het feit dat verzoeker niet voldoende kennis had over de recente gebeurtenissen in zijn beweerde regio van herkomst.

Waar verzoeker ten slotte nog verwijst naar de verklaringen van zijn kinderen L.(...) en M.(...), van wie het verzoek afzonderlijk wordt behandeld, en S.(...), die inmiddels erkend is, over hun regio van herkomst en dat zij alle vragen over hun dorp hebben kunnen beantwoorden, stelt de Raad vast dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat verzoeker zijn recente herkomst uit het dorp Acab Duco niet aannemelijk kon maken.

De Raad meent dus dat de psychologische toestand van verzoeker niet meebrengt dat de verklaringen die hij heeft afgelegd in het kader van zijn eerste verzoek over zijn recente herkomst, niet in rekening zouden mogen worden gebracht en sluit zich erbij aan dat zijn mentale toestand de argumentatie niet kan wijzigen dat hij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk vergroten dat hij voor erkenning als vluchteling of als subsidiair beschermde in aanmerking komt.”

Bijgevolg wordt ook hier vastgesteld dat de mentale toestand van verzoeksters vader niet meebrengt dat de verklaringen die hij heeft afgelegd in het kader van zijn eerste verzoek over zijn recente herkomst, niet in rekening zouden mogen worden gebracht.

3.3.8.2. Verzoekster vervolgt in het verzoekschrift dat haar verklaringen en die van haar zus S.(...) en broer M.(...), die alle drie een apart verzoek hebben ingediend, niet werden geanalyseerd. Haar zus S.(...) werd erkend. Zo werd geen analyse gedaan van de verklaringen over de regio van herkomst en over verzoeksters persoonlijke problemen. Over haar regio van herkomst heeft verzoekster een duidelijke uitleg gegeven en ze bevestigde afkomstig te zijn uit Aqab Duco, ze vermeldde hetzelfde als haar zus S.(...) en broer M.(...) over de naam van de leraar, hun vrije dag, de naam van de andere jongen die deelnam aan de lessen. Verzoekster meent dat de commissaris-generaal kennelijk “uit principe” zijn analyse over de regio van herkomst van de vader niet heeft willen heranalyseren.

Inzake de persoonlijke problemen van verzoekster verwijst zij naar de zeer gedetailleerde en spontane verklaringen die zij heeft afgelegd en naar de uitgebreide antwoorden die zij kon geven. Deze verklaringen werden niet geanalyseerd.

Inzake haar persoonlijk probleem van genitale verminking merkt verzoekster op dat het opmerkelijk is dat haar zus S.(...) werd erkend en verzoekster niet. Verzoekster wijst erop dat haar situatie nog meer gevoelig is, nu zij niet volledig en correct werd besneden, zij werd nooit geïnfibuleerd. Verzoekster wijst erop dat zij continu lijdt onder de gevolgen van de reeds ondergane vervolging. Zij verwijst naar haar verklaringen over haar dagelijkse pijn. Ze verwijst naar rechtspraak van de Raad. Verzoekster benadrukt dat ze per vergissing niet geïnfibuleerd is en vreest een infibulatie te ondergaan. Ze meent dat het feit dat de recente regio van verblijf van het gezin niet aannemelijk is, geen invloed mag hebben gezien haar zus S.(...) wel erkend is

omwille van een risico op herinfibulatie. De prevalentiegraad in Somalië is meer dan 80 %. Het feit dat twee zussen wel geïnfibuleerd werden en verzoekster zelf is besneden, is een belangrijke aanwijzing dat ze beschermd moet worden.

Inzake de recente afkomst van verzoekster en haar familie, verwijst de Raad naar wat hierboven onder punt 3.3.8.1. wordt vastgesteld. Dat verzoekster, haar broer en zus gelijkluidende verklaringen zouden hebben afgelegd over bepaalde zaken (naam leraar, naam andere studenten, dag waarop ze vrij hadden), doet geen afbreuk aan het feit dat de recente herkomst van verzoeksters vader en de familie, met name waar zij verbleven hebben voor hun komst naar België, niet aannemelijk wordt gemaakt. Verzoeksters eigen verklaringen doen hier evenmin afbreuk aan. Deze werden wel degelijk vermeld en besproken in de bestreden beslissing. De Raad sluit zich aan bij het motief hierover in de bestreden beslissing.

Inzake verzoeksters persoonlijke problemen met betrekking tot een gedwongen huwelijk wordt in de bestreden beslissing overwogen:

- gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoeksters beweerde regio van herkomst kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door haar ingeroepen (mogelijk toekomstige) problemen aldaar; de Raad oordeelde in zijn arrest van 17 juni 2022 ook dat de motivering in de beslissing van de commissaris-generaal over het niet aanbrengen van concrete elementen die erop wijzen dat de dochters onder dwang zouden moeten huwen met leden van Al-Shabaab, overeind blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft gesproken over haar persoonlijke problemen, met name dat zij vreest gedood te worden door Al-Shabaab of dat ze onder dwang aan iemand van hen uitgehuwelijkt zal worden. Verzoekster werd door haar oom betrapd toen ze toevallig met een jongen in één kamer was omdat deze jongen haar wiskunde uitlegde nadat de leraar onverwachts was moeten vertrekken. De oom zei aan verzoeksters oma dat zij onverantwoordelijk was en dat ook verzoeksters vader onverantwoordelijk is, omdat hij weg is en niet weet hoe het gesteld is met zijn kinderen. De oom zei dat hij vanaf dan verantwoordelijk zou zijn voor de kinderen, dat verzoekster zou uitgehuwelijkt worden aan een mujahid, haar zus S.(...) ook, dat haar broer M.(...) lid wordt van de mujahediens. De dag erna was haar zus S.(...) zwaar geslagen door de oom en de jongen die haar wou huwen (CGVS verzoekster, p. 9-10).

Deze verklaringen van verzoekster worden samengevat weergegeven in de bestreden beslissing: *“Je verklaart dat jouw oom je zou willen uithuwelijken aan een lid van Al Shabaab”*. Verzoekster kan dus niet voorhouden dat geen rekening werd gehouden met haar verklaringen. Verzoekster beperkt zich tot het stellen dat deze verklaringen niet werden geanalyseerd, maar zij uit in het verzoekschrift geen concrete kritiek op het motief over deze verklaringen in de bestreden beslissing. De Raad sluit zich erbij aan dat gezien verzoeksters vader niet aannemelijk heeft gemaakt recent afkomstig te zijn uit het dorp Aqab Duco, een gebied waarover Al Shabaab de controle heeft, de vrees voor de gedwongen uithuwelijking van verzoekster ondermijnd wordt. Hierboven onder punt 3.3.8.1. werd reeds vastgesteld dat de argumentatie dat verzoeksters vader de recente afkomst van de familie uit Aqab Duco niet aannemelijk maakt, stand houdt.

Inzake verzoeksters persoonlijke problemen met betrekking tot een vrees voor herbesnijdenis wordt in de bestreden beslissing overwogen wat hierboven samengevat wordt weergegeven onder punt 3.3.7.1.

De Raad stelt vast dat deze motieven intussen achterhaald zijn omdat er bijkomende medische attesten werden voorgelegd en stelt het volgende vast. In het arrest van de Raad nr. 333 900 van 6 oktober 2025 wordt de bestreden beslissing weergegeven die op 23 april 2024 werd genomen in hoofde van verzoekers vader. Daaruit blijkt dat de commissaris-generaal op 23 april 2024 het volgende vaststelde inzake de besnijdenis van de dochters, zijnde verzoeksters zussen:

“Waar u verwijst naar de erkenning als vluchteling van uw dochters S.(...) (CGVS-kenmerk 22/xxx/ A) en B.(...) (CGVS-kenmerk 23/xxxx) betreft dit geen element dat de kans op de toekenning van een beschermingsstatuut aanzienlijk groter maakt. Uw beide dochters werden als vluchteling erkend op basis van een vrees voor een herbesnijdenis nadat zij in België een hersteloperatie lieten uitvoeren. Er kan echter op basis van deze vrees geen vrees voor vervolging in uw hoofde worden aangenomen.

(...)

Voor wat betreft de door u ingeroepen vrees in hoofde van uw minderjarige dochter Ba.(...) haalt u ook voor haar geen elementen aan die de kans op de toekenning van een beschermingsstatuut aanzienlijk groter maakt. Er kan vooreerst worden opgemerkt dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag in hoofde van uw minderjarige dochter reeds een vrees tot herbesnijdenis – door hun grootmoeder – bij een terugkeer naar Somalië had ingeroepen, doch u dit volgens het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet aannemelijk had weten te maken. U verwijst in onderhavig verzoek eveneens opnieuw naar het feit dat zij uitgehuwelijkt zou worden aan een lid van Al Shabaab. Er dient opnieuw gewezen op uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw regio van herkomst, wat deze vrees reeds ondermijnt, vermits u niet heeft aangetoond werkelijk recent uit een gebied afkomstig te zijn

waarover Al Shabaab de controle zou hebben. Bovendien zouden zij nog niet benaderd zijn in het kader van een gedwongen huwelijk. U brengt verder geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat uw minderjarige dochter Ba(...) onder dwang zouden moeten huwen met een Al Shabaab lid in geval van terugkeer naar Somalië. Uw bewering is dan ook louter hypothetisch en u weet dit niet verder te concretiseren. Waar u eveneens opnieuw verwijst naar een vrees dat zij herbesneden zou worden brengt u ook op dit vlak geen elementen aan die de kans op een beschermingsstatuut aanzienlijk vergroten. Ba(...) zou op een sunna manier besneden zijn en in haar hoofde zou er geen sprake zijn van een hersteloperatie. U verklaart dat de dokter hier geen nood toe zag (NPO p.6). Een vrees voor herbesnijdenis kan evenmin worden aangenomen. U verklaart hierbij dat uw grootmoeder nooit de intentie had uw dochter Ba(...) op een lichtere manier te besnijden (NPO p.13). Deze verklaring houdt echter geen steek aangezien u verklaart dat alle vier uw dochters door uw moeder werden besneden (NPO p.14), wat het onaannemelijk maakt dat zij zich niet bewust zou zijn geweest van de manier waarop uw dochters werden besneden. Bovendien werden voordien nooit enige stappen ondernomen om Ba(...) alsnog verder te besnijden, wat het weinig aannemelijk maakt dat bij een terugkeer naar Somalië alsnog dergelijke stappen zouden worden ondernomen. Wanneer u wordt gevraagd wat er toe leidt dat u gelooft dat hier alsnog zou op worden aangedrongen weet u enkel te verwijzen naar het feit dat uw moeder in de oude tradities gelooft en het zou kunnen dat zij eerder vergeten was haar verder te besnijden (NPO p.14). Deze verklaringen weten dan ook allerminst te overtuigen dat Ba(...) het risico zou lopen opnieuw besneden te worden bij een terugkeer naar Somalië. U verwijst daarnaast naar het feit dat Ba(...) als immoreel zou worden gezien omwille van het lichtere type besnijdenis dat zij onderging (NPO p.13). Opnieuw dient verwezen naar het feit dat u uw achtergrond en verblijfplaats niet geloofwaardig weet te maken, wat er voor zorgt dat het risico dat uw dochter zou lopen bij een terugkeer niet beoordeeld kan worden. Daarnaast weet u ook de gevolgen dat dit zou inhouden voor uw dochter evenmin aannemelijk te maken.”

De Raad stelt vast dat intussen verzoeksters oudere zussen S(...) en B(...) werden erkend als vluchteling op basis van een vrees voor een herbesnijdenis nadat zij in België een hersteloperatie lieten uitvoeren, zij waren voorheen besneden type III. Verzoekster en haar jongere zus Ba(...) werden besneden type II. Verzoekster verklaarde zelf dat ze een afspraak gemaakt heeft met een dokter maar hij stelde voor om geen operatie te doen omdat ze er geen nodig heeft, gezien ze is besneden type II. Verzoekster is toen pas te weten gekomen dat er verschillende types besnijdenissen bestaan. Verzoekster is ontgoocheld dat ze niet geopereerd kan worden (CGVS, p. 13). Verzoekster heeft geen meer recente medische informatie voorgelegd.

Verzoekster werd dus slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) type II in Somalië en heeft ter staving hiervan een medisch attest bij het CGVS neergelegd. De Raad betreurt dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer “*daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*” en “*daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard*”, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. In casu moet echter worden vastgesteld dat verzoekster, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type II. In deze dient de Raad vast te stellen dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië riskeert opnieuw aan deze praktijk te worden blootgesteld. Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar de hoge graad van prevalentie van infibulatie in Somalië en voegt in dit verband “*UNPD, prevalentiegraad van infibulatie in Somalië voor 2006*” toe (stuk 4 bij het verzoekschrift). Dergelijke situatie ligt op heden niet voor, aangezien verzoekster niet werd onderworpen aan een infibulatie (VGV type III). Verder kan de Raad enkel vaststellen dat er geen concrete indicaties voorliggen dat verzoekster bij een terugkeer zou worden blootgesteld aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie, die een risico op re-infibulatie inhoudt. Verzoekster werd zelf, net als haar jongere zus, niet onderworpen aan VGV type III, wat een tegenindicatie vormt voor de vrees dat verzoekster zal worden geïnfibuleerd. Daarbij komt dat verzoekster en haar vader, zoals eerder vastgesteld, geen zicht bieden op hun daadwerkelijke recente regio van herkomst en bijgevolg evenmin op de gehanteerde percepties en tradities in dit verband, terwijl ze hiertoe de mogelijkheid hebben gehad.

De Raad meent dat niet kan worden aangenomen dat verzoekster “per vergissing” een besnijdenis type II heeft ondergaan en niet geïnfibuleerd is. Haar jongere zus werd eveneens type II besneden en in dit verband wordt in het arrest van de Raad nr. 333 900 van 6 oktober 2025 gesteld: “*Door louter te verwijzen naar landeninfo over VGV kan verzoeker niet aannemelijk maken dat zijn jongste dochter, die heden 16 jaar oud is, “per vergissing” een besnijdenis type II heeft ondergaan en niet geïnfibuleerd is. Uit de landeninformatie die de commissaris-generaal bij zijn verweernota van 27 mei 2024 voegt en die hierboven vermeld wordt, blijkt immers een afname van type III besnijdenis bij jongere leeftijdscategorieën. Bovendien zou deze VGV gebeurd zijn door de eigen moeder van verzoeker, die zijn vier dochters heeft besneden maar de twee jongste “minder zwaar” (CGVS, p. 13-14). De Raad sluit zich dus aan bij de motieven van de commissaris-generaal in dit verband*”.

In die omstandigheden dient de Raad dan ook vast te stellen dat *in casu* goede redenen voorliggen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV, zodat een toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet aan de orde is.

Inzake de verwijzing naar rechtspraak van de Raad, wordt vastgesteld dat in de continentale rechtstraditie arresten geen precedentswaarde hebben.

3.3.8.3. Verzoekster doet aldus geen afbreuk aan de pertinente vaststelling dat zij ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.

Inzake het psychologisch attest van 17 april 2023 aangaande haar vader dat verzoekster als stuk 3 bij het verzoekschrift voegt, wordt verwezen naar punt 3.3.8.1. van huidig arrest, waarin dit attest aan bod komt.

Met een aanvullende nota die ter zitting werd neergelegd, voegt verzoekster een kopie bij van een Italiaans identiteitsdocument afgeleverd op 28 december 2023, van een vrouw met de Italiaanse nationaliteit, geboren in Mogadishu, die haar moeder zou zijn.

De naam van deze persoon, L.(...) M.(...) H.(...) en de geboortedatum stemmen overeen met de naam en geboortedatum die verzoeksters vader had opgegeven als zijnde van zijn echtgenote (administratief dossier in de zaak van verzoeksters vader nr. 315 340, verzoek 2, map 6, verklaring DVZ 26 februari 2021). Voor het overige legt verzoekster echter geen bewijs voor dat deze persoon haar moeder is en de echtgenote van haar vader zou zijn (of is geweest). Verzoeksters vader is samen met zijn zes kinderen, waaronder verzoekster, naar België gekomen in oktober 2020. Deze persoon L.(...) M.(...) H.(...) heeft al sinds 2023 de Italiaanse nationaliteit. Verzoekster stelt dat haar moeder werd teruggevonden via tracing van het Rode kruis maar legt hierover geen verdere informatie voor.

Nu verzoekster geen begin van bewijs voorlegt dat deze persoon haar moeder is en de echtgenote van haar vader zou zijn (of is geweest), kan het louter voorleggen van een kopie van een Italiaans verblijfsdocument van een dame met de Italiaanse nationaliteit, geboren in Mogadishu, geen aanleiding vormen tot een vernietiging van de bestreden beslissing zoals de raadvrouw van verzoekster vraagt ter terechtzitting. De Raad meent dat dit niets wijzigt aan de vaststelling dat verzoeksters vader niet aannemelijk wist te maken dat hij recent afkomstig is uit Acab Duqo, Jowhar, Middle Shabelle.

3.3.8.4. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

3.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster zelf werd gehoord op de zetel van het CGVS en dat ook haar vader werd gehoord over de vrees in hoofde van zijn kinderen. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg verzoekster de mogelijkheid haar vluchtmotieven en nieuwe elementen uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat en later haar vader, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.3.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend vijftwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET